

Folio nr.

Grosse

Mr.

In :

Uit:

UR.

RD

EUR

dd.

VONNIS uitgesproken door de Voorzitter van de TWAALFDE KAMER in openbare terechtzitting van de Arbeidsrechtbank Antwerpen , afdeling Antwerpen op
DONDERDAG TWEE MAART TWEEDUIZEND ZEVENTIEN.

Inzake :

A.R.nr.16/5590/A

wonende te :

eisende partij - ter zitting vertegenwoordigd door mfr.

Grosse

Mr.

In :

Uit:

UR.

RD

EUR

dd.

TEGEN:

HET OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN ANTWERPEN, met zetel gevestigd te 2000 Antwerpen, Lange Gasthuisstraat 33.

verwerende partij - ter zitting vertegenwoordigd door de heer B. CONVENTS, maatschappelijk werker, volmachtdrager.

VERLEENT DE RECHTBANK HET VOLGENDE VONNIS

Gezien de stukken van het geding, gevoegd bij het dossier van de rechtspleging, zoals vermeld op de inventaris ervan.

De wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken werd nageleefd en meer in het bijzonder de artikelen 2, 34, 35, 36 en 37.

De partijen werden gehoord op de zitting van 2 februari 2017.

Substituut-arbeidsauditeur Willem Mignolet gaf namens het openbaar ministerie mondeling advies op de zitting van 2 februari 2017. Er was repliek door eisende partij.

Recht doende op de stukken van het dossier.

Samenvatting van de beslissing

De rechtbank oordeelt dat de heer [] voldoet aan alle voorwaarden voor dringende medische hulp. Bijgevolg heeft hij recht op uitgaven buiten de medische waarborg.

1. DE FEITEN

De heer [] is 29 jaar en afkomstig uit Egypte. Hij verblijft sinds 2008 illegaal in België.

De heer [] heeft ernstige medische problemen. Hij lijdt aan systematische lupus en actieve hepatitis C met onder andere acute nierinsufficiëntie, leverfibrose (precirrose) en proteïnurie tot gevolg.

De heer [] werd in augustus 2016 opgenomen in het ziekenhuis omdat hij zijn medicatie niet had ingenomen.

De behandeling van de heer [] is zeer prijzig. De behandeling bestaat onder meer uit de inname van drie geneesmiddelen (Sovaldi, Daklinza en Ribavirine). Dit laatste geneesmiddel valt onder de medische waarborg die de heer [] heeft van het OCMW en wordt dus terugbetaald. Sovaldi en Daklinza behoren tot de zogenaamde D-medicatie en vallen buiten deze waarborg.

De kostprijs voor deze twee laatste geneesmiddelen bedraagt samen 72.740 euro, te vermeerderen met de kosten van de labo-onderzoeken.

Het Bijzonder Comité Sociale Dienst besliste op 20 september 2016 om de kosten van deze geneesmiddelen niet ten laste te nemen.

Tegen deze beslissing wordt door de heer [] beroep ingesteld.

2. DE EIS

De heer [] tekent beroep aan tegen de beslissing van het OCMW van Antwerpen van 20 september 2016.

In deze beslissing weigerde het Bijzonder Comité Sociale Dienst van het OCMW van Antwerpen om uitgaven buiten de medische waarborg ten laste te nemen.

De beslissing werd als volgt gemotiveerd:

"U krijgt geen uitgaven buiten medische waarborg vanaf 29.08.2016. Waarom? Voor deze medicatie is er geen tussenkomst voorzien."

De heer [] vordert de vernietiging van de beslissing van 20 september 2016 en de veroordeling van het OCMW van Antwerpen tot betaling van de uitgaven buiten medische waarborg voor de betrokken behandeling.

Tot slot wordt de veroordeling van het OCMW van Antwerpen tot de kosten van het geding gevraagd; de kosten van het geding worden begroot op 131,18 euro rechtsplegingsvergoeding.

3. BEOORDELING

3.1 Ontvankelijkheid

Het verzoekschrift werd op de correcte manier ingediend en op tijd (31 oktober 2016).

De vordering is ontvankelijk.

3.2 Recht op dringende medische hulp

3.2.1 Regelgevend kader

Het wordt niet betwist dat de heer *[naam]* illegaal in ons land verblijft. Personen die illegaal in België verblijven hebben slechts recht op een beperkte steun.

Artikel 57 §2 van de Organieke Wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW bepaalt dat de hulp van het OCMW beperkt is tot dringende medische hulp indien het gaat om een persoon die illegaal in België verblijft. Dringende medische hulp is een minimaal gewaarborgd recht voor iedereen die onwettig in België verblijft (Arbrb. Antwerpen, afdeling Hasselt, 20 december 2013, AR nr. 231787, *onuitg.*).

Artikel 57 §2 van de OCMW-wet stelt:

*"In afwijking van de andere bepalingen van deze wet, is de taak van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn beperkt tot:
1° het verlenen van dringende medische hulp, wanneer het gaat om een vreemdeling die illegaal in het Rijk verblijft."*

Aan deze bepaling werd uitvoering gegeven door het KB van 12 december 1996 betreffende de dringende medische hulp die door de OCMW's wordt verstrekt aan vreemdelingen die onwettig in het rijk verblijven (Arbh. Antwerpen, 26 mei 2010, A.R. nr. 2009/AA/479, *onuitg.*) (hierna KB dringende medische hulp).

Artikel 1 van dit KB bepaalt wat er moet worden verstaan onder dringende medische hulp:

"De dringende medische hulp bedoeld in artikel 57, §2 lid 1 van de Organieke Wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW's betreft hulp die een uitsluitend medisch karakter vertoont en waarvan de dringendheid met een medisch getuigschrift wordt aangetoond.

Deze hulp kan geen financiële steunverlening, huisvesting of andere maatschappelijke dienstverlening in natura zijn.

Dringende medische hulp kan zowel ambulant worden verstrekt als in een verplegingsinstelling zoals bedoeld in artikel 1,3° van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijke welzijn.

Dringende medische hulp kan zorgverstrekking omvatten van zowel preventieve als curatieve aard. (...)."

3.2.2 Toepassing op het geschil

Om te bepalen of een persoon zonder geldige verblijfspapieren recht heeft op dringende medische hulp moet dus nagegaan worden of hij

- illegaal in het land verblijft
- nood heeft aan dringende medische hulp met uitsluitend medische karakter
- behoeftig is (menswaardig bestaan).

Het wordt tussen partijen niet betwist dat de heer [] illegaal in ons land verblijft en dus niet beschikt over geldige verblijfspapieren. De heer [] verblijft sinds 2008 illegaal in België.

Artikel 1 van het KB bepaalt dat *'de dringendheid met een medisch getuigschrift'* moet worden bevestigd. De dringende noodzakelijkheid van de medische hulpverlening wordt dus uitsluitend bepaald door een arts, niet door de patiënt of het OCMW.

Het dringend karakter wordt aangetoond door het attest van Dr. M. Helbert waaruit afgeleid kan worden dat bij gebreke aan een behandeling de aandoeningen levensbedreigend zijn (stuk 1 dossier []). Indien er geen behandeling is, leidt dit tot terminaal nierfalen met de dood tot gevolg. Het OCMW erkent in het sociaal verslag een urgentie-attest ontvangen te hebben van Dr. Bourgeois (syntheserapport OCMW 29 augustus 2016, 3/10 en stuk 3 OCMW). Dr. W. Van Linden, adviserend arts van het OCMW, erkent de problematiek en wijst op het noodzakelijk karakter van de behandeling (stuk 4 OCMW).

De dringendheid en het medisch karakter van de vereiste hulp is bijgevolg bewezen.

Tot slot dient de heer [] zijn behoeftigheid te bewijzen. Het OCMW moet nagaan of betrokkene, zonder deze steun in staat is een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid (GWH 11 maart 2009, nr. 50/2009, www.juridat.be; Arbh. Antwerpen 22 april 2014, AR 2013/AA/630, *onuitg.*).

De heer [] verblijft illegaal in het land en heeft geen eigen bestaansmiddelen. Door zijn illegaal statuut heeft hij niet de mogelijkheid om zich op de arbeidsmarkt te begeven. Uit het sociaal verslag kan afgeleid worden dat hij volledig afhankelijk is van de hulp en giften van vrienden hetgeen het geloofwaardig karakter versterkt van de bijgebrachte verklaringen (stukken 5 tot en met 7 dossier []). Hij heeft geen familie in België of de Europese Unie. De behoeftigheid blijkt uit ook sociaal verslag (*"man ontvangt medische waarborg vanuit OCMW Antwerpen. In het kader hiervan werd behoeftigheid en medische nood reeds aangetoond."* Syntheserapport OCMW 5 oktober 2016).

De rechtbank is van oordeel dat de heer [] zijn behoeftigheid bewijst. Zonder deze dringende medische hulp is de heer [] niet in staat om een menswaardig bestaan te leiden.

De heer [] voldoet bijgevolg aan alle voorwaarden voor dringende medische hulp.

Het gegeven dat het OCMW deze dringende medische hulp niet kan terugvorderen van de POD Integratie kan bezwaarlijk als argument gebruikt worden om de dringende medische hulp niet toe te staan nu blijkt dat de heer [] aan alle voorwaarden voldoet. Door het criterium van terugvorderbaarheid als beoordelingscriterium te gebruiken, voegt het OCMW een bijkomende voorwaarde toe die niet voorzien is in artikel 57 § 2 van de OCMW-wet noch in het KB dringende medische hulp. Evemin kan een weigering tot vrijwillige terugkeer het

recht op dringende medische hulp teniet doen. Hoger werd reeds geoordeeld dat de heer
voldoet aan alle voorwaarden voor dringende medische hulp.

4. BESLISSING

DE RECHTBANK beslist op tegenspraak.

De vordering is **ontvankelijk** en **gegrond**.

Vernietigt de beslissing van het Bijzonder Comité Sociale Dienst van het OCMW van Antwerpen van 20 september 2016.

Zegt voor recht dat de heer! recht heeft op dringende medische hulp in de vorm van uitgaven buiten medische waarborg met betrekking tot D-medicatie.

Veroordeelt het OCMW van Antwerpen om de kosten van het geding te betalen.

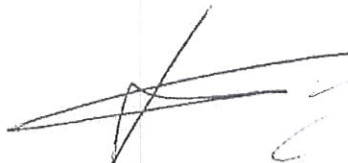
Deze worden door de heer! begroot op 131,18 EUR rechtsplegingsvergoeding, de kosten worden door het OCMW niet begroot.

Het vonnis werd gewezen door

Ebe Verhaegen, rechter, voorzitter van de kamer.

Ren Hesters, rechter in sociale zaken, werkgever.

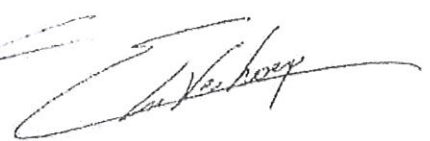
Els Madereel, rechter in sociale zaken, werknemer.

Ren HESTERS

Els MADEREEL

Ebe VERHAEGEN

en uitgesproken door de voorzitter van de twaalfde kamer van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen, in openbare terechtzitting van 2 maart 2017, met bijstand van griffier Corinne De Roep.

Corinne DE ROEP

Ebe VERHAEGEN